(11)31:There went forth a wind from the LORD, and swept up quails from the sea, and scattered them by the camp, about a day's journey on this side, and a day's journey on the other side, round about the camp, and about two cubits above the surface of the earth.

32:The people rose up all that day, and all the night, and all the next day, and gathered the quails: he who gathered least gathered ten homers: and they spread them all abroad for themselves round about the camp.

33:While the flesh was yet between their teeth, before it was chewed, the anger of the LORD was kindled against the people, and the LORD struck the people with a very great plague.

34:The name of that place was called Kivroth-hataavah, because there they buried the people who lusted.

35:From Kivroth-hataavah the people journeyed to Chatzeroth; and they abode at Chatzeroth.

(12)1:Miriam and Aharon spoke regarding Moshe because of the Cushite woman whom he had married; for he had married a Cushite woman. 2:They said, Has the LORD indeed spoken only with Moshe?

2:They said, Has the LORD indeed spoken only with Moshe: Hasn't He spoken also with us? the LORD heard it.

3:Now the man Moshe was very humble, above all the men who were on the surface of the earth.

4:The LORD spoke suddenly to Moshe, and to Aharon, and to Miriam, Come out you three to the Tent of Meeting. The three of them came out.

5:The LORD came down in a pillar of cloud, and stood at the door of the Tent, and called Aharon and Miriam; and they both came forth.

6:He said, Hear now My words: if there be a prophet among you, I the LORD make Myself known to him in a vision, I speak with him in a dream.

7:My servant Moshe is not so; he is faithful in all My house:

בִּיִלוּים מִן־הַיָּם וִיּשׂשׁ עַל־בְּיָבֶן מִאָת יְהֹוָה וַיָּגְז שֵׂלְוִים מִן־הַיָּם וִיּשׂשׁ עַל־בְּיָבֶן מִאָת יְהֹוָה וַיְּגְז שֵׂלְוִים מִן־הַיָּם כֹּה סְבִיבֻוֹת בְּמַחֲנֶה פְּכֶּרֶךְ יוֹם כֹּה וּכְבֶּרֶךְ יוֹם כֹּה סְבִיבֻוֹת בְּמַחֲנֶה וּכְאַמְתִים עַל־פְּגֵי הָאֶבֶץ: יֵנַיַּקְם הָעָם כְּל־בְּמַחְנֵה וְכָלּן יִוֹם הְמָחְרָת וַיִּאֲסְפּוּ הַיֹּיִם הַמִּמְעִיט אָסַף עֲשָׂרָה חְמָרִים וַיִּשְׁטְחְוּ אָמַף עַשָּׂרָה חְמָרִים וַיִּשְׁטְחְוּ בָּיִן עַשָּׁרָה חְמָרִים עוֹיָבוּוּ בִּיִן לָּהֶם שִׁכִּיוֹת הְמַּחְנִים הְמִּמְעִיט אָסַף עַשָּׂרָה חְמָרִים עוֹיָבוּוּ בִּיִן לָּהָם שִׁלִּוֹת הְמַחְנֵּה: הַבְּשִׂר עוֹיֶנִנּוּ בִּיִן

שָׁנֵיהֶׁם טֶּרֶם יִבָּרֵת וְאַף יְהוָה חְרָה בָּעָם וַיַּךְ יְהוָה בְּעָם טֵּרֶם יִבָּרְת וְאַף יְהוָה בְּעָם מַכָּה רַבָּה מִאֹד: בּוַיִּקְרָא אֵת־שֵׁם־הַמַּקוֹם

הַהָּוּא מִבְרְוֹת הָתַּאֲוָה כִּירשָׁם מְבְרוּ אֶתרהָעֶם הַיּיִּאָם בּירוּ אֶתרהָעֶם

הַמִּתְאַוְים: נּמִקּבְרַוֹּת הַתַּאֲוֶה נְסְעוּ הָעָם חֲצֵרֹוֹת

בּקשָׁה עַל־אֹרֶוֹת הָאִשָּׁה הַכְּשָׁה עַל־אֹרְוֹת הָאִשָּׁה הַכִּשִׁית אֲשֶׁר לָקָח כִּי־אִשְׁה כָשִׁית לָקְח: עַוֹּאִמְרֹוּ הַכָּשִׁית לָקְח: עַוֹּאִמְרֹוּ הַכָּשִׁית לָקְח: עַוֹּאִנְים הַבְּנוּ הְבָּר יְהִנָּה הְּלָא צַּם־בְּנוּ הְבָּר יְהָנִים אֲדְיִּבְּמִּה הַּלָּא צַּם־בְּנוּ הְבָּר יְהְנִים אֲדִּבְּים הְּבָּנוּ הְבָּר יְהְנִים מְשָׁה עֵּיּ עָבְיוֹ מְאָדׁ מִכּּל הְאָדָם עֵּיִּים עַל־פָּנִי הָאָדְמָה:

עַל־פְּנִי הְאָב מִוֹעֵר וַיִּצְאוּ שִׁלְשִׁתְם: עַּלִּים צְאִוּ שְׁלְשִׁתְם: עַּבְּיִם אָאִר מִוֹעֵר וַיִּצְאוּ שִׁלְשִׁתְם: עַּבְּיִם צְאִוּ שְׁלְשִׁתְּכֵם אֶל־אִהֶל מוֹעֵר וַיִּצְאוּ שִׁלְשִׁתְם: עַּבְּיִר אִם־עִּיִים וַיִּצְאוּ שְׁבְשִׁתְם: עַּבְּי אִם־עִּרְיִם וַיִּצְאוּ שְׁבָרְיִם אַלְשִׁתְּכֵם הְבָּנִי אִם: עַּנְיִן וְיִעַמִּד פָּתַח הָאֹהֶל וַיִּקְרָא אַהְרָוְ הַוּמִירִים וַיִּצְאוּ שְׁבָרִי אִם: עַּנִי הְיִה בַּמִּרְאָה אֵלְיוֹ אֶתְוַדְּע בַּחְלִוֹם וְהִוּא: הַּנִיתִי נָאָמֵן הוּא: בַּמִרְאָה בְּנִיתִי נָאָמֵן הוּא: בַּבְרִי מִשְׁה בָּכַל־בִּיתִי נָאָמֵן הוּא: בַּחַלְוֹם וְבִּיתִי נָאָמֵן הוּא: מִשְׁה בָּכַל־בִּיתִי נָאָמֵן הוּא:

8:with him I speak mouth to mouth, even manifestly, and not in riddles; and the image of the LORD he beholds: why then were you not afraid to speak against My servant, against Moshe?

9:The anger of the LORD was kindled against them; and He departed. 10:The cloud departed from over the Tent; and, behold, Miriam was leprous, as white as snow: and Aharon looked at Miriam, and behold, she was leprous.

11:Aharon said to Moshe, Oh, my lord, please don't lay sin on us, for that we have done foolishly, and for that we have sinned.

12:Let her please not be as one dead, of whom the flesh is half consumed when he comes out of his mother's womb.

13:Moshe cried to the LORD, saying, Heal her, Almighty, I now beg You.

14:The LORD said to Moshe, If her father had but spit in her face, shouldn't she be ashamed seven days? let her be shut up outside of the camp seven days, and after that she shall be brought in again.

15:Miriam was shut up outside of the camp seven days: and the people didn't travel until Miriam was brought in again.

16:Afterward the people journeyed from Chatzeroth, and encamped in the wilderness of Paran.

בּּה אֶל־פָּה אֲדַבָּר־בּוֹ וּמַרְאֶה ׁ וְלֹא בְחִידֹת וּתְמֻבְּת וּתְבָּר בְּעַבְדִּי בְּמֹשֶׁה:
יִהֹוָה יַבְּיט וּמַדּוּע לֹא יְרֵאתֶם לְּדַבָּר בְּעַבְדִּי בְּמֹשֶׁה:
פּוֹיְחַר־אַף יְהוֶה בָּם וַיִּלְּךִ: יּוְיָבֶּן יֻסָר מֵעֵל הָאֹהֶל
וְהִבָּה מִרְיָם מְצֹרַעַת כַּשְּׁלֶג וַיְּפֶּן אַהְרֹן אֶל־מֹשֶׁה בְּי אֲדֹנִי וְהָבָּה מִצֹרְעַת: יְבִיּיׁ אַמֶּר אַהְרֹן אֶל־מֹשֶׁה בְּי אֲדֹנִי אַמְר בּוֹאֲשֶׁר בִּיֹאַלְנוּ וַאֲשֶׁר אַלֹּנוּ וַאֲשֶׁר בִּאַלְנוּ וַאֲשֶׁר חָטְאנוּ מִנְחָם אִמּוֹ חָטְאנוּ בְּבָּאתוֹ מֵרָחָם אִמּוֹ חַטְּאנוּ אֵלְרוּ הַבְּעִק מֹשֶׁה אֶל־יְהְוָה לֵאמֹר לֵאמֹר וּוִיּצְעַק מֹשֶׁה אֶל־יְהְוָה לֵאמֹר לֵאמֹר בִּאַלְהִי בְּשִּׁרוֹי בּּוִיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל־יְהְוָה לֵאמֹר לֵאמֹר לֵּבְּי בְּשָּׁרְוֹי בּּוִיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל־יְהְוָה לֵאמֹר לֵבְא לָהִי בְּאַרְוֹי בּוִיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל־יְהְוָה לֵאמֹר לֵבְא לָהִי בְּאַרְוֹי בּוֹיִצְעַק מֹשֶׁה אֶל־יְהְוָה לֵאמֹר לֵבְּא לָהִי בְּאַרְוֹי בּוֹיִצְעַק מֹשֶׁה אֶל־יְהְוָה לֵאמֹר לֵבְא לָהִי

בְּפָּנֶיהָ הָלָא תִּכָּלֶם יְהְוֹה אֶל־מֹשֶּׁה וְאָבִּיהָ יִרְקְ יָרַקּ בְּפָּנֶיהָ הַלְא תִכָּלֵם שִׁבְעַת יָמִים תִּפָּגֵר שִׁבְעַת יִמִים מִחְנִּץ מְהַבְּעַת יִמִים תִּאָּמְף: בּוַתִּפָּגָר מִרְיָם מִחְנִּץ לְמִּחְנֶּה וְאַחַר תִּאָּמְף: בּוַתִּפָּגִר מִרְיָם מִחְנִּץ לְמִּחְנֶּה וְאַחַר נִמְים וְהָעָם לֹא נַסַע עַד־הַאָּמַף לְמִּ בְּכִיע עַד־הַאָּמַף מִּחְנִּיּן בְּמִידְבָּר מִרְיָם: בּּמִדְבָּר בְּסְעוּ הָעָם מֵחְצֵּרְוֹת וְיִחְנִּנּ בְּמִדְבָּר בְּמִדְבָּר בְּמִרְיָם: בּּמִדְבָּר בְּמִידְנִים: בּמְרָנִים: בּּמְרָנִים: בּמְתְנִּים הָעָם מֵחְצֵּרְוֹת וְיִּחְנִּנּ בְּמִרְבָּר בְּמִרְנִים: בּמְרָנִים: בּמְתְנִים בְּמִים מְחָצֵּרְוֹת וְיִחְנִּנִּים בְּמִרְבָּר בְּמִים בְּמִר בְּיִם בּמְרָנִים בְּמִים מִחְצֵּרְוֹת וְיִחְנִּנִּים בְּמִרְבָּר בְּמִים בּמְרָנִים: בּמְרְנִים בּמְרָנִים בְּמִים בְּמִים בּמְחַבּיּר בְּמִים בְּמִים בּמְחַבָּים בּיִיחְנִיּים בְּמִים בְּמִים בּמְחַבִּים בּמְחָבִּיּר בְּמִים בְּמִים בְּיִבְם מִחְצֵּרְוֹת וְיִחְנִּוּ בְּמְיתְנִים בְּמִיתְנִים בְּמִים בְּיִבְּם מִּבְים בּמְחָבִּים בּיִּים בְּיִים בְּיִבְם מִחְצֵּים בְּנִים בּמְיִבְים: בּּמְרְבָּים בְּיִם בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְּים בְּיִבְים בְּיִבְּם בְּיִבְּים בְּיִבְים בְּיִבְּם בְּיִבְים בְּיִבְּם בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִּבְים בּיִּים בְּיִבְּים בְּיִּבְים בְּיִּבְים בְּיִּבְים בְּיִים בְּבִּבְּים בְּיִבְים בּיִים בּּיִבְּים בְּיִים בּיִים בְּבְּיבּים בּיִּים בְּיִבְּים בּיִים בְּיִבְים בּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיִים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבּים בְּיבּים בְּים בְּיבּים בְּיבּים בְּיבְים בְּיבּים בּיּבְּים בּיּיבְּים בְּיבְים בְּיבּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבּים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְים בּיבְּים בְּיבְים בְּיבְים בּיּבְּיבְים בּיּבְים בּיּבְים בְּיבְים בּים בְּיבְּים בְּיִים בְּיִים בְּים בְּיבְים בְּיבְים בּים בְּיבְּים בּיבְּים בְּים בְּיבְּים בּיים בְּיבְ

[Numbers]

(11)31:There went forth a wind from the LORD, and swept up quails from the sea, and scattered them by the camp, about a day's journey on this side, and a day's journey on the other side, round about the camp, and about two cubits above the surface of the earth.

32:The people rose up all that day, and all the night, and all the next day, and gathered the quails: he who gathered least gathered ten homers: and they spread them all abroad for themselves round about the camp.

33:While the flesh was yet between their teeth, before it was chewed, the anger of the LORD was kindled against the people, and the LORD struck the people with a very great plague.

34:The name of that place was called Kivroth-hataavah, because there they buried the people who lusted.

35:From Kivroth-hataavah the people journeyed to Chatzeroth; and they abode at Chatzeroth.

(12)1:Miriam and Aharon spoke regarding Moshe because of the Cushite woman whom he had married; for he had married a Cushite woman.

married a Cushite woman. 2:They said, Has the LORD indeed spoken only with Moshe? Hasn't He spoken also with us? the LORD heard it.

3:Now the man Moshe was very humble, above all the men who were on the surface of the earth.

4:The LORD spoke suddenly to Moshe, and to Aharon, and to Miriam, Come out you three to the Tent of Meeting. The three of them came out.

5:The LORD came down in a pillar of cloud, and stood at the door of the Tent, and called Aharon and Miriam; and they both came forth.

6:He said, Hear now My words: if there be a prophet among you, I the LORD make Myself known to him in a vision, I speak with him in a dream.

7:My servant Moshe is not so; he is faithful in all My house:

תול (11) 31(11) מִן־הַיָּם שַׁלְוִים המחנה המחנה: יהוה את ההוא :35 מָקְבָרוֹת יהיו בחצרות: ויאמֶר.

8:with him I speak mouth to mouth, even manifestly, and not in riddles; and the image of the LORD he beholds: why then were you not afraid to speak against My servant, against Moshe?

9:The anger of the LORD was kindled against them; and He departed. 10:The cloud departed from over the Tent; and, behold, Miriam was leprous, as white as snow: and Aharon looked at Miriam, and behold, she was leprous.

11:Aharon said to Moshe, Oh, my lord, please don't lay sin on us, for that we have done foolishly, and for that we have sinned.

12:Let her please not be as one dead, of whom the flesh is half consumed when he comes out of his mother's womb.

13:Moshe cried to the LORD, saying, Heal her, Almighty, I now beg You.

14:The LORD said to Moshe, If her father had but spit in her face, shouldn't she be ashamed seven days? let her be shut up outside of the camp seven days, and after that she shall be brought in again.

15:Miriam was shut up outside of the camp seven days: and the people didn't travel until Miriam was brought in again.

16:Afterward the people journeyed from Chatzeroth, and encamped in the wilderness of Paran.

[Numbers]

מִן־הַיָּם יוֹם יוֹם הָעָם וְבָל־הַלַּיִלָה יוֹם אַסַף שַׁטוֹת וַאַף

יָאַהָרוֹ בְּמֹשֶׁה עַל־אֹדְוֹת הָאִשְּׁה הַנְיִם וְאַהָרוֹ בְּמֹשֶׁה עַל־אֹדְוֹת הָאִשְּׁה הַכִּשִׁית לְקְח: יַרִיֹּאמְרוּ בְּמִשְׁה כָשִׁית לְקְח: יַרִיֹּאמְרוּ הַבָּעִית לְקְח: יַרִיֹּאמְרוּ הַבָּעוּ דְבָּר יְהֹּוֹה הָלָא גַּם־בְּנוּ דְבֵּר יְהַנִּר יְהֹנְה הָלָא גַם־בְּנוּ דְבֵּר יְהַנִּר יְהַנִּר יְהַנִּר יְהַנִּר יְהַנִּר יְהַנִּר יִהְנִיה הַלָּא גַם־בְּנוּ דְבֵּר

מִכּל משה עַנוֹ ַר^יאמֶר ּהָאֲדָמָה: אָל־משֶׁה פֿתאם ָוָאֶל־אַ<u>הַ</u>רֹן מוֹעֲד <u>וְיִּעֲמֻׂד</u> פֿעע עָבָן יָהנָה שִׁמְעוּ־נָ**א** ישְׁנֵיהֶם: ַר^יָאמֶר. בַּמַרְאָה אַלְיו אָתְוַדְע ַל**א**־בֶּן משֶׁה בַּבְל הוא: ביתָי' ַפֶּה. וּמַרְאֶה בֿוֹ לא יָבאתֶם לָדַבֶּר ומדוע לֿב <u>ויל</u>ן: וָהֶעָבָן:10 בֿם יָהרָה כַּשַּׁלֶג אַהַרְּן רַנּפֿן מָצרַעַת אַהַרֹן **ַ**עַלֵינוּ נוֹאַלְנוּ חַפָּאת תָשֻׁת אָשֶׂר אַל־נָא:12 מֶרֶתֶם תָהָי בַּמֶּת לאמר **בִשְּר**וֹ:

אֵّל נֵא רָפָּא נָא לְהּ: ₪ַנִּיֹאמֶר יְהֹנָה אֶל־מֹשֶׁה וְאָבִיהָ יִרְּקְ יָרַקּ בְּפָּנִּיהְ הַלֹּא תִכָּלֶם שִׁבְעַת יָמִים תִּפְּגֵר שִׁבְעַת יָמִים מִחְוּץ לְפַּחֲנֶּה וָאַחֻר תִּאָמֵף: יּנַתִּפָּגֵר מִרְיָם מִחְוּץ לְפַּחֲנֶה שִׁבְעַת יָמִים וְהָעָם לְא נָסַע מִרְיָם: יּוָאַתַר נָסִעוּ הָעֶם מֵחֲצֵרְוֹת וְיַחְנִוּ בְּמִדְבַּר פָּארָן: ורוז׳

בסע מאת יהוה ויגד שכוים מן הים ויפש עכ המוזבה כדרך יום כה וכדרך יום כה סביבות המוזצה וכאמתים על פצי הארץ ויקם העם ככל היום ההוא וככל הכיכה וככל יום המוזרת את השכו הממעים אסף עשרה וזמרים וישטווו כהם שלווז סביבות הבוזגה הבשר עורגו שלניהם שרם יכרת ואף יהוה וזרה בעם ויך בעם מכה רבה מאד ויקרא את שם קברות התאוה כי שם קברו את מקברות התאוה בסעו העם ויהיו בוזצרות

ותדבר מרים ואהרן במשה על ארות האשה הכשית אשר כלוז כי אשה כשית כלוז ויאמרו הרק אך במשה דבר יהוה הלא גם בנו דבר

וישמע יהוה והאיש משה ענו מאר מככ הארם אשר על פני הארמה ויאמר יהוה פתאם אכ משה ואכ אהרן ואכ מרים צאו שכשתכם אכ אהכ מועד ויצאו שכשתם יהוה בעמוד עבן ויעמד פתוז האהכ ויקרא אהרן ומרים ויצאו שניהם ויאמר שמעו בא דברי אם יהיה גביאכם יהוה במראה אכיו אתודע בוזכום ארבר בו כא כן עבדי משה בכל ביתי גאמן הוא פה אכל פה אדבר בו ומראה וכא בחידת ותמבת יהוה יביט ומרוע כא יראתם כדבר בעבדי במשה ויוזר אף יהוה בם ויכך והעגן סר מעכ האהכ מרים מצרעת כשכל ויפן אהרן אכ מרים והגה מצרעת ויאמר אהרן אכ משה בי אכל גא תשת עכלנו וושאת אשר גואלנו ואשר משאנו אכל נא תהי כמת אשר בצאתו מרוזם אמו

ויאככ וזצי בשרו ויצעק משה אכ יהוה

אכל בא רפא בא כה

ויאמר יהוה אכ^ר משה ואביה ירק ירק בפניה הכא תככם שבעת ימים תסגר שבעת ימים מחוץ כמחנה ואחר תאסף ותסגר מרים מחוץ כמחנה שבעת ימים והעם כא נסע עד האסף מרים ואחר נסעו העם מחצרות ויחנו במדבר פארן